

[Johan Asmussen.]

slagene, men må stemme imod dem, når de kommer til afstemning.

Niels Westerby: Den højtærede finansministers oprindelige lovforslag indeholdt jo to dele; den ene del gik ud på at gøre ordningen med skattebegunstiget opsparing i obligationer mere praktisk anvendelig, og denne del af lovforslaget er opretholdt. Derimod har finansministeren stillet nogle ændringsforslag, hvorefter han ikke vil opretholde den anden del af sit lovforslag, der går ud på, at man også skal kunne foretage skattebegunstiget opsparing i investeringsforeninger. Liberalt centrum er tilhænger af, at man gør obligationsordningen mere praktisk anvendelig, og dér er vi ganske enige med finansministeren.

Derimod kan jeg med hensyn til det andet spørgsmål, nemlig spørgsmålet om også at lade opsparing i investeringsforeninger være skattebegunstiget, ikke rigtig følge finansministeren; jeg må oven i købet svinge mig så højt som til at sige, at jeg kan ikke rigtig forstå ham. Finansministerens begrundelse og det radikale venstres og socialistisk folkepartis begrundelse for deres stillingtagen i udvalget er jo den, at man tilstræber en tilbunds gående revision, en tilbunds gående analyse af den skattebegünstigede opsparing i det hele taget til efteråret. En sådan tankegang er vi bestemt ikke fremmede over for. Jeg vil gerne trække det op igen. Hvis skattebegünstigede opsparingsordninger fører til øget opsparing, er vi tilhængere af dem. Hvis de bare fører til en overflytning af midler, er vi ikke tilhængere. Derfor vil jeg på liberalt centrums vegne anbefale finansministeren og regeringen, at man prøver at indhente alle tænkelige oplysninger til belysning af spørgsmålet. Jeg vil f. eks. henstille, at man spørger bankernes og sparekassernes organisationer om, hvad der er deres indtryk, og gør alt, hvad der er muligt, således at vi har bund under fødderne, når vi skal tage stilling til revisionen, og den vil vort parti gerne medvirke positivt til. Men indtil denne revision kan foretages, skal vi jo leve med systemet, og når man får skattebegünstigelse for opsparing i sparekasser og banker og for opsparing i obligationer, så kan jeg ikke indse, hvorfor man

ikke også må få skattebegünstigelse for opsparing i investeringsforeninger — ja, jeg vil i og for sig gå så vidt som til at sige: hvorfor ikke også for opsparing i aktier? Får man det ene for det ene, må man vel også havde det for det andet — ja, hvorfor endog ikke for opsparing i finansministerens egne præmieobligationer?

Sådan kunne man nævne de forskellige sparemuligheder, der er. Der må være en vis logik i tingene, og man kan da ikke hævde, at fordi man vil overveje en tilbunds gående revision og eventuelt ophæve ordningen, så kan man ikke foretage en praktisk afrunding af hele dette område. For det må da stå klart for enhver, at når der skal skrives selvangivelse til januar, vil revisionen i hvert fald ikke få nogen betydning. For der vil vel allerede i dette kalenderår være folk, der udnytter spareordningerne og har indrettet deres tilværelse efter dem, så selv om man laver en revision, kan den først få virkning over halvandet år frem. Den vil ikke kunne få virkning i januar måned ved den først kommende selvangivelse. Derfor er der en god, saglig grund til at foretage de praktiske og konkrete afrundinger af hele dette kompleks, sådan at det får en indre logik, og derfor vil jeg fastholde, at man bør have også investeringsforeningerne og efter min mening også aktierne med ind i billedet. Samtidig må vi så undersøge, hvordan og hvorledes med fremtiden, om disse opsparingsordninger øger den samlede opsparing. En sådan tilbunds gående revision vil vi gerne medvirke til, men indtil disse overvejelser er ført til ende, må vi have en praktisk afrundet lovgivning på dette område, og derfor vil liberalt centrum stemme imod de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg skal ikke lægge skjul på, at den egentlige årsag til, at regeringen ikke har ment at kunne arbejde videre med sit eget forslag, er den ændring af situationen omkring skattelovgivningen, der er sket siden den dato, hr. Haunstrup Clemmensen nævnte, den 11. marts. Det er også udtrykt i betænkningen, hvor det jo helt klart siges, at det er hensigten til efteråret at tage hele spørgsmålet om opsparingsfradragene og en